

דבישן ותתפר מירודק. על פקדן וירמט גוףך בגו  
 קבדך: (ו) ויתוב בפרך דאתברי מן עשרא עליו ארעא  
 היקמא דתיה מלקדמן וריוה נשמתך תחוב למקם  
 פרינא קדם יי ויהיה לך: (ז) בד אסתכל שלמה  
 שלקא דישראל בהבלו דעלמא דין ובהבלין דעברין  
 גני אנשא אמר קהלת במיפריה פולא דבלו: (ח) ויותר  
 מן קד בני אנשא יהי שלמה די מתקרי קהלת חכים  
 ותוב יהי סאלק מנדעא ית עמא בית ישראל ואצית  
 לקל חמימא ובלש בסקרי חכמתא וברית גבואה מן  
 קדם יי פקון ספרי חוקמתא ומתילין דסקלתגו פניאין  
 לחדא: (ט) עמא שלמה מלכא דמתקרי קהלת  
 פחוקמתיה למדן דיוני על דההורי לבא דאנשא וקלא  
 פהרי גבן אתאמר ליה ברית גבואה מן קדם יי הא פבר  
 אקתיב בספר אורימא על יודיה דמשה רבהון דישראל  
 חקין פתניגין ומייקמין על מיטר פהריא יקים פתגם:  
 (י) פתגמי חכמין מתילין לזיקמיון לקלשונן דאציתון  
 דאנשאין לאלקא חוקמתא לסריקי מנדעא דיקמא דמתקרי  
 זיקת לחירמא ורגני סנהדרין מדי הלכתין ופודרשין  
 דאתריבו

**חבל הכסף ותריץ גלת הזהב**  
**ותשבר בר עד המבוע ונריץ**  
**הגלגל אר-הבור: וישב העפר**  
**עד הארץ כשהיה והרוח תשוב**  
**אל-האלהים אשר נתנה:**  
**חבל הבלים אמר הקוהלת**  
**חבל הגל: ויתר שיהיה קהלת**  
**חכם עוד למד-העת את-העם**  
**ואזן ותקר תקן משלים הרבה:**  
**בקש קהלת למצא דברי**  
**חפץ וכתוב-ישור דברי אמת:**

ומן ס' כ"ט  
 נבל מכות  
 גלגל וי-הנהג  
 וי-הנהג וי-  
 המנוע וי-  
 דישבו עליו כשין  
 י' ליש כסיה  
 ח הנהג-הקוהלת  
 ל' וס' ל'  
 ט למד וי-ספר  
 ח'סכמה וזמן  
 ל' וחקר ל'  
 י בקט וי-ל' י'  
 חבל חס'  
 י' כרובנות וס'  
 חקן רבס מונח  
 ח'ס' וקסמיות  
 י' מ' ספן  
 ספ' ומועיס ל'  
 וי' י'

תולדות  
 אהרן  
 יוסב העפר וס'  
 קבד ויתרי פהרי  
 מרובין ס' וזון  
 וחקר ויתום חל'  
 חקס קהלת וי'  
 ס' דברי חכמים  
 יא

דברי חכמים פהריבנות ובמשמרות נטועים בערו

**אספות**  
 רש"י  
 וכשהחריב ל"ג את מנזרים הנהג לבבל ונרחו הגלגל אל הבור. זו בבלי  
 שהיא זוטו (ה) של עולם. (ו) וישוב העפר וי'. מבבל באו לבבל  
 חזרו: והרוח משבו. זו רוח הקודש שבין שםחלק' רוק' ק גלו:  
 (ח) הבל הבלים. אלי רוא' בעול': אמר הקהלת. מי שבו קבולת  
 (ז) החכמת': הבל הבל. כל מה שנכרף בשפת ימי בראשית:  
 (ט) ויותר שהיה קהלת חכם: ויותר ממה שנכתב בספר זה היה  
 קהלת חכם' וזון. עשה חזנים (ז) לתור' בקום' זו שאין לה חזנים  
 לאחור בה ובא ועש' לה חזנים שתקן עירובין לסייע שמירת שבת ותקן  
 נטילת ידים סיג לטהרה וגד על השניות סיג לעריות: (י) חקס  
 קהלת. יתן לבו וחזר (ז) על הדבר ומלאו: דברי חסד. הניכ' למס'  
 מסיני: ובתוב יוסר. זה תורה שבכתב והבידאיס: (יא) דברי חכמים.  
 עששו סיג לתור' בניורות להרחיק את האדם מן העביר' כון חכיל'  
 קרשים עד השמר והס חמרו עד חלות וקריחת שמת דערבית כמו  
 כן: כדרבנות. מה דרבן זה מכוון את הפי' לתלמי' כך דבריהם  
 מכווני' את האדם לדרכי חיים: ובמשתרות נטועים. מה ממסר זה  
 קבוע חף דבריהם קבועים ומה נטוע' פיה ורבי' חף דבריהם פריס  
 וכנים

אשכול  
 וי' ש' שאינו מסור וינמא לפי' דמי שהוא חסד גדול מרף ועשולפל אינו  
 יכול ללמד חמימייס שאינם יטלין להבין דכיוו לעמוד על סוף דעתו  
 כמו שאינע ל' חזיק כי בעגור יחווה חסד גדול ומלאה מניס לכל לל  
 חין הלכס כמותו ועמא יס מ' דגס שלמה המלך שאלמד בו ויחכם מכל  
 האדם כן הוא שלח ה' יכול ללמד לאחריס ממוך רכס לבו ומועס טלפולו.  
 ל"א

**חכמים**  
 יצאל כללות שמתקין מן העביר' כדך ענוס ללחח ככלי שיש לו בית יד חספין לו וי'ס  
 כפי' כפי' דעירובין: [ג] קסה חס בקס הלל כסמון הקוד' למע עלימד דעם וי':  
 נכ"ס

**שפתי**  
 סכך כמו סכך דלעיל דרס ויפתל שלל ויעיל לבבול השלו עמי נכסו: [ג] שמשפלה כדלה  
 עשיל סוכ: כמו דוד: [ח] ס' סחיתו: [ז] דקסה ליש' למה אמר לו ובר ולעיל אמר  
 י' קסם שפתי' ל' ס' ש' קסול סכססו כמי' לטייל: [ב] ס' וי' קד אסתיך